

hænger, som bekendt, altid af Dinene, der se. Jeg tvivler ikke om, at vi vilde kunne have affendt et Underudvalg af Udvalgets Medlemmer, som vilde være kommet til det stik modsatte Resultat i Løbet af samme Tid. Jeg skal nu endvidere meddele, hvad der af Kommissionen, efter dens Betænkning anføres til Fordel for Weile: „Til Fordel for Weile anføres, at denne By er noget større end Nyborg; den har ca. 2000 Indbyggere flere; at den som Folge heraf vilde have flere Pleiehjem end Nyborg; at Byggepladsen foruden at have ualmindelig skjøne Omgivelser tillige aldeles ikke generedes af Naboer, medens derimod Grundstykket i Nyborg, foruden en mindre fri Beliggenhed, tillige havde et noget mistænkeligt Nabostrab i Byens Sygehøus“. Det glemte den ærede Ordfører aldeles at anføre, skjøndt det flere Gange fra Kommissionens Side fremhæves som Noget, der har gjort den meget betænkelig med Hensyn til Byggepladsen i Nyborg. Saa staar der videre: „Fremdeles taler til Fordel for Weile, at det der tilbudte Grundstykke i Tiden vil kunne udvides især mod Vest, medens Pladsen i Nyborg ikke vil kunne gøres større. Det blev ogsaa fremhævet, at da den nye Anstalt for uegentlig Døfstumme, ligesom Anstalten i Fredericia, skulde arbejde efter Talemethoden, vilde det være af Betydning, at disse Instituter ikke laa for langt fra hinanden, men i en saadan Afstand, at Lærere fra hvert af dem kunne have nem Veilighed til uddannende og belærende Samkvem med hverandre. I denne Henseende vilde Pladsen i Weile være særdeles gunstig. Afstanden mellem begge Byer tilbagelægges med Jernbanen paa mindre end 1 Time. Denne nære Beliggenhed vilde ogsaa kunne blive af Betydning, forsaavidt det skulde blive anset for uønskeligt, at den ene Anstalts Bestyrelse overordnes den anden. Saafernt Forstolen til den nye Skole anbringes i Fredericia, skulle Elever fra Fredericia een Gang om Aaret overslyttes til Skolen for uegentlig Døfstumme; ogsaa i denne Anledning vil det ikke være uden Betydning, at de to Anstalter, den i Fredericia og den for uegentlig Døfstumme, ligge nærvæd hinanden uden dog at komme i den foran omtalte altfor ringe Afstand fra hinanden, som naar de begge vare i samme By“. Det er de Punkter, som fremhæves i Kommissionens Betænkning. Det ses af dette, at medens Kommissionen ganske vist har havt hygieiniske Betæneligheder med Hensyn til Nyborg, har der aldeles ikke været saadanne Betæneligheder oppe med Hensyn til Weile, og derfor tror jeg, at de Indvendinger, der ere blevne opdagede af et

Underudvalg, ere aldeles bethdningsløse. Jeg vil blot sige et enkelt Ord endnu, da jeg ikke ønsker at trække denne Forhandling i Langdrag, med Hensyn til de lokale Forhold. Den ærede Ordfører gav jo en meget rørende Skildring af de Lidelser og Gjenwordigheder, de uheldige Børn maatte gennemgaa ved at vandre Weien fra Pleiehjemmet ud til denne Skole. Naar man imidlertid ser den Afstand, som den ærede Ordfører henholder sig til, har den for dette Spørgsmaal aldeles ingen Betydning. Det vilde være noget Vignende, som hvis man byggede en Døfstummeanstalt paa Frederiksberg eller Nørrebro og sagde: Den ligger 3 Fjerdingvei fra Byens Midtpunkt, og saa gav en strækkelig rørende Skildring af alle de Lidelser, Børnene vilde have af 4 Gange om Dagen at skulle vandre 3 Fjerdingvei, det vilde være et fuldkomment Sideskifte til den Skildring, den ærede Ordfører gav, idet nemlig det faktiskke Forhold i Weile er det, at Byen strækker sig nu lige ud til det Sted, hvor Anstalten skal bygges (Modsigelse af Berg). De nye Gader, der ere byggede ved Horsensveien og Skyttehusgade strække sig faktisk dertil, og hvorfor man netop skulde anbringe Børnene i Byens Midtpunkt, har jeg lidt ondt ved at se. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at det vil gaa som alle andre Steder, at Børnene ville blive anbragte i Nærheden af den Skole, i hvilken de skulle gaa, og som ligge de smaa Hjem nærmest. Medens Byens Midtpunkt nærmest er optaget af Kjøbmandshjem, ligge de egentlige Smaahjem, hvor disse Børn sædvanlig anbringes, netop ud til det Sted, hvor Grunden ligger, saa jeg tror, at ærede Medlemmer, som maaste have ladet sig røre af den ærede Ordførers Skildring af alle de Lidelser og Gjenwordigheder, som disse Smaabørn skulde opleve ved at komme en Smule i den friske Luft daglig, bør ikke blive altfor bløde om Hjertet af den Grund. Der er endelig for Sydterne et særligt Hensyn at tage. Det er en almindelig Ting, at Sydterne i alle den Slags Forhold baade for deres Børn og for dem selv ved enhver Veilighed faae lange Reiser at gjøre. De døfstumme Børn, der skulle undervises efter Tegnmethoden, maa reise lige til Hovedstaden for at faae denne Undervisning. Mig forekommer det i allerhøieste Grad naturligt, at lægge den Anstalt, der nu oprettes, nogenlunde centralt i Landet, saaledes at man f. Ex. fra det nordlige Jylland ikke skal behøve at reise en i Forhold til dem, der bo i det øvrige Land, usforholdsmæssig lang Reise. Eggen omkring Lillebelt er særlig vel stiftet i saa Henseende, og det er jo